

колониста въ друго званіе (а); 2) чрѣзъ излизане-то му вѣнъ отъ прѣдѣлы-тѣ (б); 3) чрѣзъ такова законопрѣстѣ-пленіе, което влече по себе лишеніе отъ всички гра-жданскы права (в).

(а) Ср. Узак., прив. въ слѣдующи-тѣ статіи. — (б) Ср. уза-коненія-та, прив. въ Отд. II гл. IV. раз. VI. — (в) Това става явно отъ разума на уголовны-тѣ законы вообще.

72. Запретено е да се дава воля на цѣло село ко-лонистско да прѣминува въ друго званіе, или толкосъ много отъ едно село, чтото отъ това да се растрои село-то.

73. Колонистъ, който желае да прѣмине въ друго званіе, трѣбва да вземе: 1) уволненіе отъ мѣстно-то на-чалство, и 2) писменно согласіе отъ всичко-то общество.

74. Уволненіе отъ началство-то може да се даде на единъ колонистъ само тогава, кога си избере той другъ родъ жизни и прѣдстави квитанціѣ отъ старшинѣ-тѣ, че е исплатилъ дълга на казниѣ-тѣ, колкото се пада на него.

75. Ако подиръ уволненіе-то на колониста се явѣтъ дългове на казниѣ-тѣ, тогава отговаря за нихъ Старшина-та, който му е далъ квитанціѣ-тѣ.

76. Общество-то нѣма право да воспре одного коло-ниста; ако прѣдстави той на мѣстно-то си другыго, който да продължава хозяйство-то му.

77. Уволненныя колонистъ, като встѣпи въ друго званіе, ползува ся наравно съ другы-тѣ отъ всички-тѣ права и прѣимуществва, които сѣ присвоены на онова званіе.

78. На основаніе на погорни-тѣ правила мѣстно-то началство уволнява отъ само себе си колонисты-тѣ въ друго званіе, безъ да се снесе понапрѣдъ съ Министерство-то на Вжтрѣшни-тѣ Дѣла.

79. Уволнены-тѣ въ друго званіе колонисты могатъ да си остоятъ въ сѣще-то время и въ колонистско званіе, ако изпълняватъ повинности-тѣ и на двѣ-тѣ званія.